

מי שהיה פרק תשיעי פסחים

צה.

עין משפט נר מצוה

ג' א מ"י פ"י מהלכות
ק"פ הלכה טו:
ד ב מ"י פ"ג מהלכות
ק"פ הלכה ז:
זו ג ד מ"י פ"י מהל'
ק"פ הלכה טו:

רבינו הגנאל (המשך)
לקיומיה כי האי גונא,
ודחי לא תעשה. הלכך
לא אתא ועצם לא תשברו
בו אלא למעוטי מצוה
שלא על גופו. ותיפוק
ליהן יאחי סברא מיעוטי
אותו. הווא בא ללמד
דוקא רביס, מכאן שאין
שוחטין את הפסח על
היחוד מבעי ליה, דוקא
יעשר רביס אבל יחיד לא,
מכאן שאין שוחטין את
הפסח על היחוד. ת"י
כ"י פ"י מצאנו דפסח שני
שכתבוהו בין הערבים יעשו
אותו זהו כלל. פרט על
מצות ומורוים יאכלוהו,
ועוד כתיב כי ישיארו
ממנו עד בקר, וכתיב עוד
ועצם לא ישברו בו, חזר
וכלל ככל חקת הפסח
יעשו אותו, ונמצא כלל
(כ"י) [ג] פ"טס"ג וכלל, וזנו
ודרשים בכל אחד ואחד
כלל ופרט וכלל יא אתא
דן אלא כעין הפרט. הלכך
בין הערבים יעשו אותו
כלל. על מצות ומורוים
יאכלוהו פרט, ככל חקת
הפסח יעשו אותו חזר
וכלל. עכשיו באין לדון
כעין הפרט, מה הפרט
מפורש על מצות יאכלוהו
דהיא עשה גרידתא, אף
אני ארבה דחייב לאכלו
צלי דהוא עשה גרידתא,
וממטת השבתת שאור
דאפי"ג דהוא עשה גרידתא
אינו על גופו. ומכלליה
לא ישארו דהוא לא
שניתק לעשה, שנאמר
והנותר ממנו עד בקר באש
תשרופו, ויבה לא תוציא
מן הבית מן הבשר חוצה
שהוא כעין הפרט, שזה
נפסל בנותרו והוה נפסל
ביוצא, וממעט לא יראה
לך שאור דרמי ליה, דהא
לא שאין בו מעשה אין
לוקחין עליו וזה לאו שאין
בו מעשה. ואפי"ג דרמי
ליה ממעט ליה דהאי
לך יראה לך שאור לית
ליה בגופיה דפסח מכלליה
דעצם לא תשברו בו, דהוא
לאו שחייבין בו מלקות,
ירבה לא תאכלו ממנו נא
דהוא לאו שחייבין מלקות
כיוצא בו בגופיה דפסח,
וממעט לא תשחט על חמץ
דאפי"ג דהוא לאו שחייבין
עליו מלקות, ליתיה
כעין הפרט דהא ליתיה
בחובתו בגופיה דפסח.
ובנהו כולוהו כללי ופרטי
דרדישין אמרינן ואפוך
אנא. ותיפוק יא סתברא
הני מצוה דבגופיה והני
ליהנהו בגופיה כדפרשינן
לזו כלל דהוא ודא.
לישקת אחריתא ת"י ככל
חקת הפסח יעשו אותו,
יכול כשם שהראשון כ"י
אמרי בכלליה דרמיב ככל
חקת הפסח מאי מרבה
מצוה שבגופו והיא צלייתו
באש, כפיטו ממעט
השבתת שאור. בכלליה
דלא ישארו ממנו קא
מריב לא תוציא מן הבית
מן הבשר חוצה דרמי ליה,
דהאי מיפסל בנותר והאי

מה בין ראשון לשני. בתוספ' (פרק ח) קמני נמי הראשון
נשחט בג' ימות ואין השני נשחט בג' ימות והכא תנא
ושייר דשייר נמי זיקור ד' ימים דליתיה בשני כדלמנר בגמ' (דף נז.)
ובתוספתא דלא קמני זיקור דלא קחשיב אלא הכך שנהגין בפסח
לזדו^א וזיקור נוהג נמי בתמיד:

ואיסי בן יהודה עבם לא ישברו
בו מאי עביר ליה. תימה
לאיסי לא ישארו ממנו עד בקר
מאי עביר ליה דהא לדידי לא כריך
למעוטי זל יראה דמאזמו מפיק
מזוה שלא על גופו:

מביעי ליה שאין שוחטין את
הפסח על היחוד. קשה
לרש"י דלמפיק וליה מכלל חקת
הפסח הראשון נפקא לן צפקין
האשה (לעיל דף נז טז.) דאין שוחטין
אותו על היחוד מלא מוכל לזכות את
הפסח בלחוד וי"ל דלית ליה ההיא
דרשה ובפסח ראשון נפקא ליה
משום דלא גרע ומפסח שני:

בבב"ר דמצות ומורוים מאי
קמריב צ"י אש. משמע
משום מצות ומורוים דקאי כללא
עליה מרבינן זלי אש ותימה כיון
דפרט וכלל הוא זלא מצות ומורוים
מרבינן זלי אש וכל מיילי אפילו
השבתת שאור ומפרטי ממעטי מכל
חד וחד חדא מילתא דלמנר צריש
מרובה (צ"ק דף נז טז.) דמסיק על זל
דנר פשע כלל ריבויא וכל הני
פרטי למה לי חד למעוטי עבדים
כו' ויש לומר דודאי זלא מצות
ומורוים יעשינן זלי אש וכללא
ומצות ומורוים לא אתא אלא למעוטי
השבתת שאור ולא נקט האי לישנא
בכלליה דמצות ומורוים מאי קמריב
זלי אש אלא משום דעבי למיפק
ואיפוך אנא: **לא תוציא מן הבית.**
פ"י זקונטי' דלאו הנימק לעשה הוא
דכתיב צצית אחד יאכל לא תוציא
משמע לא תוציא לאכול צצית אחר
אלא צצית אחד יאכל בעמוד והחזר
קאי אש תוציא וקשה לר"י היכי
תשינן ליה לאו הנימק לעשה והא
לאו שקדמו עשה הוא ולא תשיב
לאו הנימק לעשה כדלמרינן צפקין
צתרא דמכות (דף נז טו.):

בפרטיה קא ממעיט בל
יראה. כאן משמע
כמו שפירש ר"י זכל עשה (לעיל
טז:) דלא יראה היו ניתק לעשה:
פסח

שניתק לעשה) איפוך אנא מצוה דגופיה עדיף בכלליה דעצם לא ישברו בו
מאי

אחר טמא חזירו להנמותו עמו מהדרינן כגון לטמא אחד צפקין ואידי דכתיב יעשו כתיב אותו דלע"ג. דכתיב צרישא יעשו אותו אי לא
כתביה זימנא אחרימי הוה אמינא אורחיה דקרא הוא: ס"ל על מצוה ומורוים וגו'. והדר כתיב כללא עליה לרביי דומיא דקדיה וכל מיילי
לא אמרינן דנירבי דא"כ כל הני פרטי למה לי ופרטא ממעט דכוותיה כדמפרש לקמן דכללא דכל חוקת הפסח מהדרינן אכולהו פרטא
לרביי זכל פרטא דומיא דקדיה ולמעוטי מפרטי' נמי דומיא דקדיה ומחד פרטיה ממעטינן זל יראה וזל ימנא לקמן וצרישא רמזי מרמז
וואלו כללי מאי מרבו ופרטי מאי ממעטי: ומחד פרטיה ממעטין זל יראה וזל ימנא לקמן וצרישא רמזי מרמז
דכוותיה זלי אש שהוא מ"ע ופרט נמי ממעט דכוותיה השבתת שאור: **לא מנין.** שירצה הכלל וכן הפרט ימעט ל"ת מ"ל לא ישארו
ממנו עד בקר וצ"ל כללא לאהדורי עליה לרביי דכוותיה לאו הנימק לעשה ולמעט צפקינא לא יראה ולא ימנא דלאו שניתק לעשה
נינהו כדמפרש במסקנא: ואין לי אלא כו' **ל"ת גמורה מנין.** שירצה [הכלל] וימעט פרט מ"ל לא ישברו וכתב כללא לאהדורי עליה לרביי דכוותיה
זכללא ולמעוטי דכוותיה צפקינא דלמקמן: **צפקינא מאי קא ממעט.** דכל פרטא משמע מיעוטא דכוותיה דהכי משמע האי ולא מידי
אחריתא השבתת שאור דהיא נמי כמנות עשה: ל"ת דמותי לאו הנימק לעשה הוא דכתיב גבי ראשון [שמות יג] והנותר ממנו וגו': **לא תוציא.**
לאו הנימק לעשה הוא דכתיב [שם] צצית אחד יאכל לא תוציא וגו' ומשמע לא תוציא לאכול אלא צצית אחד יאכל בעמוד והחזר קאי אש
והואיל וליית ליה להאי תנא הא דתני זכידא זולין (לעיל פ"ה.) האוכלו זה וי צל"ת דובשר צדה טרפה (שמות כג) אלא מותר להחזירו ולאכולו:
ולא יראה. ואם נראה ששיתוהו לעולם הוא בעמוד והשבת כל ימות המועד: **צכליה דעלם לא ישברו זו.** דמרבי לא תעשה גמורי:

מאי
מיפסל ביוצא, בפרטיה ממעט לא יראה ולא ימנא דרמי ליה, דלא ישארו ממנו לא
שניתק לעשה, לא יראה ולא ימנא נמי לא לקי דהוה ליה לאו שאין בו מעשה. בכלליה וצפקין לא תשברו בו

מתני' מזה והמז יש לו צצית. בגמ' יליף לה לטעמא דכולה
מתניין: (א) **גמ' כלל חוקת הפסח וגו'.** צפקס שני כתיב: אופו.
משמע גופו: **זמלוט שבגופו הפסח מרבי.** לא ריבה את השני
לדין ראשון אלא זמלוט שבגופו כגון
השבתת שאור: **מזוס שעל גופו**
מנין. כגון מזה ומרור שהן דברים
אחרים וזאין חוצה לו: **יכול אף**
מזוס שלא על גופו. כגון השבתת
שאור ולקמיה פריך מנא תימי
והאמרנו אותו משמע מזוה שבגופו:
מה שצית העלס מיוחדת. לקמן
יליף לה צפרט וכלל דפרטי כתיב
צרישא והדר כלל על מצות ומורוים
יאכלוהו וכן לא ישארו ממנו עד
צקר ועלם לא ישברו זו פרטי ככל
חוקת הפסח יעשו אותו כלל ולקמיה
מפרש לה: **איסי בן יהודה אומר.**
אינו כריך לא ישברו לך אלא ללימוד
אחר דלמקמן דלמות מזוה שבגופו
משמע: **הא אמרנו אותו מצוה**
שבגופו גרסי: **ה"ק פסחא.** דכתיב
מצות ומורוים ואימריב מזוה שאינה
גופו אלמנא אותו לאו דוקא: והוה
ליה פרט וכלל. דפרטי כתיב צרישא:
ואימנא נעשה כלל מוסף על הפרט.
ואימריב כל מיילי אפילו השבתת
שאור שאינה על גופו: **קמ"ל**
ועלם לא ישברו לך תדרוש כלל
מוסיף ולא הפרט לרביי כל מיילי
אפי' השבתת שאור דאס דאס כן כל
הני פרטי למה לי אלא להכי כתיבניהו
לכולהו למידרש תוספתא דכללא
אכל חד וחד ומריב דומיא דפרטי
ותו לא וכולהו פרטי הוו דגופו
ודעל גופו והיינו דקאמר תנא
דפרטי ועלם לא ישברו ממעט מצות
שלא על גופו כגון לא משמע על
חמץ דלמקמן ולקמן צציתא מפרטי
מאי מרבי זכללא דכל חד וחד ומאי
ממעט פרטא: **מאי עביר ליה.**
ממעט חוקת הפסח נפקא ליה דהא
לדידיה אותו דוקא וממעט שלא על
גופו וממילא מרביה צצית עלם
דהא מצוה שבגופו היא. ומתניהא לי
אמאי לא צעי נמי לא ישארו לאיסי
מאי עביר ליה דהא מצוה שבגופו
היא: **מיעטי ליה אחד עלם כו'.**
דהכי דרשינן זכידא זולין (לעיל דף פה.)
כשהוא אומר ועלם לא ישברו צפקס
שני שאין מ"ל הוה א' עלם כו':
ורכנן. דלמריב אותו לאו דוקא למאי
איכתב: **שאין שוחטין.** פסח שני
על היחוד שנדחה לו להכי כתב יעשו
לשון רבים דכמה דלפשר לאהדורי

מתני' ב מה בין פסח הראשון לשני הראשון
אסור בכל יראה ובל ימצא והשני חמץ ומצה
עמו בבית הראשון טעון הלל באכילתו
והשני אינו טעון הלל באכילתו זה וזה טעון
הלל בעשייתו ונאכלין צלי על מצה ומורוים
ודוחין את השבת: **גמ' ת"ר** יבכל חוקת
הפסח יעשו אותו במצוה שבגופו הכתוב
מדבר מצוה שעל גופו מנין ת"ל יעל מצות
ומורוים יאכלוהו ויכול אפילו מצות שלא על
גופו ת"ל יועצם לא ישברו בו מה שבירת
העצם מיוחד מצוה שבגופו אף כל מצוה
שבגופו איסי בן יהודה אומר יעשו אותו
במצות שבגופו הכתוב מדבר אמר מר יוכל
אף מצוה שלא על גופו אלא אמרת במצוה
שבגופו הכתוב מדבר ה"ק השתא דאמרת
על מצות ומורוים יאכלוהו אלמא יעשו
אותו לאו דוקא הוא אימנא הוה ליה כפרט
וכלל ונעשה כלל מוסף על הפרט ואפילו
כל מיילי נמי קמ"ל איסי בן יהודה האי עצם
מאי עביר ליה מביעי ליה לאחד עצם שיש
בו מוח ואחד עצם שאין בו מוח ורבנן האי
יעשו אותו מאי עבדי ליה מביעי ליה שאין
שוחטין את הפסח על היחוד ידכמרה דאפשר
לאהדורי מהדרינן ת"ר ככל חוקת הפסח
יעשו אותו ויכול כשם שהראשון אסור בכל
יראה ובל ימצא כך שני אסור בכל יראה
ובל ימצא ת"ל על מצות ומורוים יאכלוהו
ואין לי אלא מצות עשה מצות זל"ת מנין
ת"ל לא ישארו ממנו עד בקר ואין לי אלא
מצות זל"ת שניתק לעשה דמצות זל"ת גמור
מנין ת"ל יועצם לא ישברו בו מה הפרט
מפורש מ"ע ול"ת שניתק לעשה ול"ת גמור
אף כל מ"ע ול"ת שניתק לעשה ול"ת גמור
בכלליה דמצות ומורוים מאי קא מרבי צלי
אש בפרטיה מאי ממעיט ליה השבתת שאור
איפוך אנא מצוה דגופיה עדיף בכלליה דלא
ישארו ממנו עד בקר מאי קא מרבה ליה
לא תוציא ממנו (דדמי ליה דהאי מיפסל
בנותר והאי מיפסל ביוצא) בפרטיה מאי
קא ממעט ליה לא יראה ולא ימצא (דדמי
ליה דהאי אינו לוקה דהוה לאו שניתק
לעשה והאי אינו לוקה דהוה ליה לאו
שניתק לעשה) איפוך אנא מצוה דגופיה עדיף בכלליה דעצם לא ישברו בו

מאי
מאי עביר ליה מביעי ליה לאחד עצם שיש
בו מוח ואחד עצם שאין בו מוח ורבנן האי
יעשו אותו מאי עבדי ליה מביעי ליה שאין
שוחטין את הפסח על היחוד ידכמרה דאפשר
לאהדורי מהדרינן ת"ר ככל חוקת הפסח
יעשו אותו ויכול כשם שהראשון אסור בכל
יראה ובל ימצא כך שני אסור בכל יראה
ובל ימצא ת"ל על מצות ומורוים יאכלוהו
ואין לי אלא מצות עשה מצות זל"ת מנין
ת"ל לא ישארו ממנו עד בקר ואין לי אלא
מצות זל"ת שניתק לעשה דמצות זל"ת גמור
מנין ת"ל יועצם לא ישברו בו מה הפרט
מפורש מ"ע ול"ת שניתק לעשה ול"ת גמור
אף כל מ"ע ול"ת שניתק לעשה ול"ת גמור
בכלליה דמצות ומורוים מאי קא מרבי צלי
אש בפרטיה מאי ממעיט ליה השבתת שאור
איפוך אנא מצוה דגופיה עדיף בכלליה דלא
ישארו ממנו עד בקר מאי קא מרבה ליה
לא תוציא ממנו (דדמי ליה דהאי מיפסל
בנותר והאי מיפסל ביוצא) בפרטיה מאי
קא ממעט ליה לא יראה ולא ימצא (דדמי
ליה דהאי אינו לוקה דהוה לאו שניתק
לעשה והאי אינו לוקה דהוה ליה לאו
שניתק לעשה) איפוך אנא מצוה דגופיה עדיף בכלליה דעצם לא ישברו בו

מאי עביר ליה מביעי ליה לאחד עצם שיש
בו מוח ואחד עצם שאין בו מוח ורבנן האי
יעשו אותו מאי עבדי ליה מביעי ליה שאין
שוחטין את הפסח על היחוד ידכמרה דאפשר
לאהדורי מהדרינן ת"ר ככל חוקת הפסח
יעשו אותו ויכול כשם שהראשון אסור בכל
יראה ובל ימצא כך שני אסור בכל יראה
ובל ימצא ת"ל על מצות ומורוים יאכלוהו
ואין לי אלא מצות עשה מצות זל"ת מנין
ת"ל לא ישארו ממנו עד בקר ואין לי אלא
מצות זל"ת שניתק לעשה דמצות זל"ת גמור
מנין ת"ל יועצם לא ישברו בו מה הפרט
מפורש מ"ע ול"ת שניתק לעשה ול"ת גמור
אף כל מ"ע ול"ת שניתק לעשה ול"ת גמור
בכלליה דמצות ומורוים מאי קא מרבי צלי
אש בפרטיה מאי ממעיט ליה השבתת שאור
איפוך אנא מצוה דגופיה עדיף בכלליה דלא
ישארו ממנו עד בקר מאי קא מרבה ליה
לא תוציא ממנו (דדמי ליה דהאי מיפסל
בנותר והאי מיפסל ביוצא) בפרטיה מאי
קא ממעט ליה לא יראה ולא ימצא (דדמי
ליה דהאי אינו לוקה דהוה לאו שניתק
לעשה והאי אינו לוקה דהוה ליה לאו
שניתק לעשה) איפוך אנא מצוה דגופיה עדיף בכלליה דעצם לא ישברו בו

מאי עביר ליה מביעי ליה לאחד עצם שיש
בו מוח ואחד עצם שאין בו מוח ורבנן האי
יעשו אותו מאי עבדי ליה מביעי ליה שאין
שוחטין את הפסח על היחוד ידכמרה דאפשר
לאהדורי מהדרינן ת"ר ככל חוקת הפסח
יעשו אותו ויכול כשם שהראשון אסור בכל
יראה ובל ימצא כך שני אסור בכל יראה
ובל ימצא ת"ל על מצות ומורוים יאכלוהו
ואין לי אלא מצות עשה מצות זל"ת מנין
ת"ל לא ישארו ממנו עד בקר ואין לי אלא
מצות זל"ת שניתק לעשה דמצות זל"ת גמור
מנין ת"ל יועצם לא ישברו בו מה הפרט
מפורש מ"ע ול"ת שניתק לעשה ול"ת גמור
אף כל מ"ע ול"ת שניתק לעשה ול"ת גמור
בכלליה דמצות ומורוים מאי קא מרבי צלי
אש בפרטיה מאי ממעיט ליה השבתת שאור
איפוך אנא מצוה דגופיה עדיף בכלליה דלא
ישארו ממנו עד בקר מאי קא מרבה ליה
לא תוציא ממנו (דדמי ליה דהאי מיפסל
בנותר והאי מיפסל ביוצא) בפרטיה מאי
קא ממעט ליה לא יראה ולא ימצא (דדמי
ליה דהאי אינו לוקה דהוה לאו שניתק
לעשה והאי אינו לוקה דהוה ליה לאו
שניתק לעשה) איפוך אנא מצוה דגופיה עדיף בכלליה דעצם לא ישברו בו

מאי עביר ליה מביעי ליה לאחד עצם שיש
בו מוח ואחד עצם שאין בו מוח ורבנן האי
יעשו אותו מאי עבדי ליה מביעי ליה שאין
שוחטין את הפסח על היחוד ידכמרה דאפשר
לאהדורי מהדרינן ת"ר ככל חוקת הפסח
יעשו אותו ויכול כשם שהראשון אסור בכל
יראה ובל ימצא כך שני אסור בכל יראה
ובל ימצא ת"ל על מצות ומורוים יאכלוהו
ואין לי אלא מצות עשה מצות זל"ת מנין
ת"ל לא ישארו ממנו עד בקר ואין לי אלא
מצות זל"ת שניתק לעשה דמצות זל"ת גמור
מנין ת"ל יועצם לא ישברו בו מה הפרט
מפורש מ"ע ול"ת שניתק לעשה ול"ת גמור
אף כל מ"ע ול"ת שניתק לעשה ול"ת גמור
בכלליה דמצות ומורוים מאי קא מרבי צלי
אש בפרטיה מאי ממעיט ליה השבתת שאור
איפוך אנא מצוה דגופיה עדיף בכלליה דלא
ישארו ממנו עד בקר מאי קא מרבה ליה
לא תוציא ממנו (דדמי ליה דהאי מיפסל
בנותר והאי מיפסל ביוצא) בפרטיה מאי
קא ממעט ליה לא יראה ולא ימצא (דדמי
ליה דהאי אינו לוקה דהוה לאו שניתק
לעשה והאי אינו לוקה דהוה ליה לאו
שניתק לעשה) איפוך אנא מצוה דגופיה עדיף בכלליה דעצם לא ישברו בו

מאי עביר ליה מביעי ליה לאחד עצם שיש
בו מוח ואחד עצם שאין בו מוח ורבנן האי
יעשו אותו מאי עבדי ליה מביעי ליה שאין
שוחטין את הפסח על היחוד ידכמרה דאפשר
לאהדורי מהדרינן ת"ר ככל חוקת הפסח
יעשו אותו ויכול כשם שהראשון אסור בכל
יראה ובל ימצא כך שני אסור בכל יראה
ובל ימצא ת"ל על מצות ומורוים יאכלוהו
ואין לי אלא מצות עשה מצות זל"ת מנין
ת"ל לא ישארו ממנו עד בקר ואין לי אלא
מצות זל"ת שניתק לעשה דמצות זל"ת גמור
מנין ת"ל יועצם לא ישברו בו מה הפרט
מפורש מ"ע ול"ת שניתק לעשה ול"ת גמור
אף כל מ"ע ול"ת שניתק לעשה ול"ת גמור
בכלליה דמצות ומורוים מאי קא מרבי צלי
אש בפרטיה מאי ממעיט ליה השבתת שאור
איפוך אנא מצוה דגופיה עדיף בכלליה דלא
ישארו ממנו עד בקר מאי קא מרבה ליה
לא תוציא ממנו (דדמי ליה דהאי מיפסל
בנותר והאי מיפסל ביוצא) בפרטיה מאי
קא ממעט ליה לא יראה ולא ימצא (דדמי
ליה דהאי אינו לוקה דהוה לאו שניתק
לעשה והאי אינו לוקה דהוה ליה לאו
שניתק לעשה) איפוך אנא מצוה דגופיה עדיף בכלליה דעצם לא ישברו בו

מאי עביר ליה מביעי ליה לאחד עצם שיש
בו מוח ואחד עצם שאין בו מוח ורבנן האי
יעשו אותו מאי עבדי ליה מביעי ליה שאין
שוחטין את הפסח על היחוד ידכמרה דאפשר
לאהדורי מהדרינן ת"ר ככל חוקת הפסח
יעשו אותו ויכול כשם שהראשון אסור בכל
יראה ובל ימצא כך שני אסור בכל יראה
ובל ימצא ת"ל על מצות ומורוים יאכלוהו
ואין לי אלא מצות עשה מצות זל"ת מנין
ת"ל לא ישארו ממנו עד בקר ואין לי אלא
מצות זל"ת שניתק לעשה דמצות זל"ת גמור
מנין ת"ל יועצם לא ישברו בו מה הפרט
מפורש מ"ע ול"ת שניתק לעשה ול"ת גמור
אף כל מ"ע ול"ת שניתק לעשה ול"ת גמור
בכלליה דמצות ומורוים מאי קא מרבי צלי
אש בפרטיה מאי ממעיט ליה השבתת שאור
איפוך אנא מצוה דגופיה עדיף בכלליה דלא
ישארו ממנו עד בקר מאי קא מרבה ליה
לא תוציא ממנו (דדמי ליה דהאי מיפסל
בנותר והאי מיפסל ביוצא) בפרטיה מאי
קא ממעט ליה לא יראה ולא ימצא (דדמי
ליה דהאי אינו לוקה דהוה לאו שניתק
לעשה והאי אינו לוקה דהוה ליה לאו
שניתק לעשה) איפוך אנא מצוה דגופיה עדיף בכלליה דעצם לא ישברו בו

מאי עביר ליה מביעי ליה לאחד עצם שיש
בו מוח ואחד עצם שאין בו מוח ורבנן האי
יעשו אותו מאי עבדי ליה מביעי ליה שאין
שוחטין את הפסח על היחוד ידכמרה דאפשר
לאהדורי מהדרינן ת"ר ככל חוקת הפסח
יעשו אותו ויכול כשם שהראשון אסור בכל
יראה ובל ימצא כך שני אסור בכל יראה
ובל ימצא ת"ל על מצות ומורוים יאכלוהו
ואין לי אלא מצות עשה מצות זל"ת מנין
ת"ל לא ישארו ממנו עד בקר ואין לי אלא
מצות זל"ת שניתק לעשה דמצות זל"ת גמור
מנין ת"ל יועצם לא ישברו בו מה הפרט
מפורש מ"ע ול"ת שניתק לעשה ול"ת גמור
אף כל מ"ע ול"ת שניתק לעשה ול"ת גמור
בכלליה דמצות ומורוים מאי קא מרבי צלי
אש בפרטיה מאי ממעיט ליה השבתת שאור
איפוך אנא מצוה דגופיה עדיף בכלליה דלא
ישארו ממנו עד בקר מאי קא מרבה ליה
לא תוציא ממנו (דדמי ליה דהאי מיפסל
בנותר והאי מיפסל ביוצא) בפרטיה מאי
קא ממעט ליה לא יראה ולא ימצא (דדמי
ליה דהאי אינו לוקה דהוה לאו שניתק
לעשה והאי אינו לוקה דהוה ליה לאו
שניתק לעשה) איפוך אנא מצוה דגופיה עדיף בכלליה דעצם לא ישברו בו

מאי עביר ליה מביעי ליה לאחד עצם שיש
בו מוח ואחד עצם שאין בו מוח ורבנן האי
יעשו אותו מאי עבדי ליה מביעי ליה שאין
שוחטין את הפסח על היחוד ידכמרה דאפשר
לאהדורי מהדרינן ת"ר ככל חוקת הפסח
יעשו אותו ויכול כשם שהראשון אסור בכל
יראה ובל ימצא כך שני אסור בכל יראה
ובל ימצא ת"ל על מצות ומורוים יאכלוהו
ואין לי אלא מצות עשה מצות זל"ת מנין
ת"ל לא ישארו ממנו עד בקר ואין לי אלא
מצות זל"ת שניתק לעשה דמצות זל"ת גמור
מנין ת"ל יועצם לא ישברו בו מה הפרט
מפורש מ"ע ול"ת שניתק לעשה ול"ת גמור
אף כל מ"ע ול"ת שניתק לעשה ול"ת גמור
בכלליה דמצות ומורוים מאי קא מרבי צלי
אש בפרטיה מאי ממעיט ליה השבתת שאור
איפוך אנא מצוה דגופיה עדיף בכלליה דלא
ישארו ממנו עד בקר מאי קא מרבה ליה
לא תוציא ממנו (דדמי ליה דהאי מיפסל
בנותר והאי מיפסל ביוצא) בפרטיה מאי
קא ממעט ליה לא יראה ולא ימצא (דדמי
ליה דהאי אינו לוקה דהוה לאו שניתק
לעשה והאי אינו לוקה דהוה ליה לאו
שניתק לעשה) איפוך אנא מצוה דגופיה עדיף בכלליה דעצם לא ישברו בו

(ע"י מוס' יומא טו.
ק"פ הלכה א.) (לעיל פ"ה.)
(ד) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(ה) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(ו) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(ז) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(ח) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(ט) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(י) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(יא) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(יב) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(יג) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(יד) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(טו) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(טז) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(יז) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(יח) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(יט) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(כ) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(כא) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(כב) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(כג) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(כד) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(כה) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(כו) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(כז) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(כח) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(כט) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(ל) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לא) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לב) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לג) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לד) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לה) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לו) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לז) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לח) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לט) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לך) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לךא) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לךב) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לךג) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לךד) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לכה) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לכו) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לכז) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לכח) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לכט) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לד) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדא) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדב) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדג) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדד) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדה) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדו) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדז) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדח) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדט) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדך) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדכא) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדכב) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדכג) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדכד) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדכה) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדכו) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדכז) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדכח) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדכט) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדל) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדלא) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדלב) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדלג) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדלד) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדלה) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדלו) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדלז) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדלח) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדלט) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדלך) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדלכא) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)
(לדלכב) [לעיל פ"ה.] (ע"י מוס' יומא טו.)